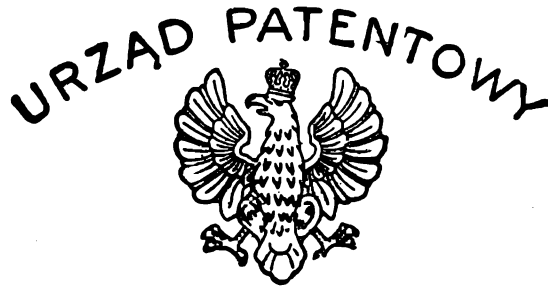

15 grudnia 1926 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

45c 19/02
A01d

Nr 4179.

Antonin Šteffl
(Zamberk, Czechosłowacja).

Kl. 45 c 13.

A01d 19/02

Maszyna do kopania kartofli.

Zgłoszono 23 grudnia 1920 r.

Udzielono 10 lutego 1926 r.

Pierwszeństwo: 30 stycznia 1918 r. (Austria).

Znane są kopaczki do kartofli z kołem wyrzutowem, o zębach kierowanych przez rodzaj koła gwiazdzistego, posiadającego trzy lub więcej kierowniczych krążków osadzonych mimośrodowo względem koła wyrzutowego. Również są znane maszyny w których koło kształtu gwiazdy zastępuje pierścień prowadniczy.

Pierścień ten biegnie po jednym tylko krążku, podtrzymywanym dźwigarem, obejmującym oś koła wyrzutowego. Jednak długi dźwigar wywołuje niepożądane drgania, przesuwające środek pierścienia prowadniczego z położenia zwykłego, wskutek czego w łożyskach korby do zębów powstają siły promieniowe, powiększające tarcie i utrudniające bieg maszyny.

W maszynach tego ostatniego rodzaju,

przesuwanie środka pierścienia i odchylanie się zębów, przy napotkaniu przeszkody, jest umożliwione w ten sposób, że krążek prowadniczy jest osadzony ruchomo.

Niniejszy wynalazek dotyczy maszyny tego ostatniego rodzaju. W przeciwieństwie do urządzeń znanych, pierścień prowadniczy biegnie tu po krążkach, osadzonych na dźwigni wspornej ruchomej, obciążonej sprężyną i obracającej się około osi koła wyrzutowego. Wynalazek dotyczy również urządzenia pociągającego, zabezpieczającego maszynę od wszelkich rzutów tak przodka, jak i ramy tylnej kopaczki.

Na rysunku fig. 1 przedstawia przekrój podłużny maszyny, fig. 2—widok z góry z usunięciem urządzenia wyrzutowem i przekrój przez ramę przednią, fig. 3 — widok

dźwigni wspornej z kołem wyrzutowym i fig. 4 — widok z góry ramy przodka oraz połączenie jego z ramą główną.

Przyrząd wyrzutowy otrzymuje napęd od wału 1, uruchamianego od osi kół głównych przekładnią stożkową (fig. 3). Na wale 1 osadzone jest znane koło wyrzutowe 2 w kształcie gwiazdy z zębami wyrzutowymi a^1 do a^4 , których korbami rozrządza znany pierścień prowadzący 3. Pierścień ten biegnie na dwóch krążkach prowadniczych b^1 i b^2 , osadzonych obrotowo w ramionach o^1 i o^2 dźwigni 4, osadzonej obrotowo na łożysku tylnym wału napędowego 1 współśrodkowo z nim, i ślizga się w prowadnicy utworzonej przez część tylną ramy głównej 5 oraz przymocowaną do niej nakładkę 6. Sprężyna 7 przyciąga go do strony prawej (patrząc od przodu) nakładki 6, wskutek czego pierścień prowadzący przytrzymywany jest podatnie w swym zwykłym położeniu, gdy zaś zęby napotykają przeszkodę, pierścień prowadniczy naciska na krążek prawy, wskutek czego dźwignia wsporna, a wraz z nią pierścień i zęby się odchylają.

Na końcu przednim ramy głównej znajdują się dwa łożyska d^1 i d^2 (fig. 2), w których obraca się wał 8 pod działaniem dźwigni nastawnej 9 (fig. 1), każdorazowo zabezpieczanej w należytem położeniu na łuku zębatym. Z wałem 8 połączone są dwa przestawialne ramiona e^1 i e^2 , tworzące z dźwignią nastawczą 9 kąt 120° do 130° i przymocowane przednimi swymi końcami przegubowo do dwóch boków pionowych f^1 i f^2 ramy przedniej (fig. 1). Napęd przenosi się przez pręt 10, zaczepiający za sworznię 12, przymocowany do ramy głównej za pośrednictwem belki poprzecznej 11 oraz uszów g^1 i g^2 (fig. 1), przestawialny bocznie równocześnie z ramą przednią i połączony z górnym końcem sworzni obrotowego 13 przodka sworzniem 14, przesuwalnym w wycięciu 15 pręta pociągowego 10. Ucho orczyka zawieszają się na haku 16, przymocowanym do

pręta pociągowego 10 za pośrednictwem jarzma 17.

Działanie sprężynującego przyrządu wyrzutowego jasnym jest z rysunku (fig. 3) i z opisu. Nastawianie lemiesza roboczego na głębokość skutecznia się przez obrót dźwigni nastawnej 9. Gdy dźwignia nastawna znajduje się w położeniu pionowym, to zagłębienie robocze jest największe; to położenie jest przedstawione na rysunku. Przy obrocie drążka nastawnego wzdłuż łuku na prawo (fig. 1), punkt jego obrotu opuszcza się, a tylny koniec ramy podnosi się do góry. Pręt pociągowy 10 pozostaje podczas tego ruchu w tem samym położeniu, ponieważ ramiona e^1 i e^2 są przymocowane do ramy przedniej obrotowo, przyczem sworznie 13 przesuwają się w ukośnym wycięciu 15.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Maszyna do kopania kartofli z kołem wyrzutowym o zębach kierowanych pierścieniem, łączącym korby wszystkich zębów i utrzymywany w swym położeniu przez krążki prowadnicze, osadzone sprężynująco, znamienna tem, że krążki (b^1 , b^2) są osadzone na dźwigarze (4), znajdującym się pod działaniem sprężyny i obracającym się na wale koła wyrzutowego.

2. Maszyna według zastrz. 1, z wózkiem przednim i ramą tylną, połączonymi ze sobą przegubowo, znamienna tem, że posiada pręt (10), służący do przenoszenia siły pociągowej, zaopatrzony w hak zaprzęgowy (16), przymocowany przegubowo do sworzni (12) ramy tylnej i mogący być obracany i przestawiony w bok oraz połączony z przednim wózkiem zapomocą sworzni (14) i wykroju (15) tak, że zwierzęta pociągowe zabezpieczone są od rzutów przodka i ramy tylnej.

Antonin Šteffl.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Do opisu patentowego Nr 4179.
Ark. I.

